

[Christmas Møller.]

brugsminister i det kommende Udvalg vil stille til Raadighed for os alle de Oplysninger fra og om Landøkonomisk Driftsbureau's Beregninger, som det er rimeligt at vi faar, saaledes at man kan tage Stilling til det, og jeg vil endvidere bede den højtærede Landbrugsminister om, at vi, saafremt man har anmodet Statistisk Departement om Beregninger af lignende Art — og det skulde man vel gaa ud fra, man har gjort — maa faa at vide, hvilke Resultater Departementet er kommet til.

Hvad angaar den Beregning, der er stillet op med Forhøjelsen paa henholdsvis 25 og 20 pCt. for de to vigtigste Varer, det her drejer sig om, er man, saaledes som de to ærede foregaaende Ordførere ogsaa har været inde paa, kommet til dette Resultat ved, at Driftsomkostningerne i alt er steget med en halv Snes Procent, og naar man ser paa, hvordan Driftsbureauet stiller Tingene op, maa man efter vor Opfattelse have Lov til at spørge, om de Stigninger, der gaar med ind i Beregningen, f. Eks. for Familiens Arbejde og Driftslederløn, ogsaa med Rette kan anvendes i den fulde Udstrækning, saaledes som jeg forstaa den højtærede Landbrugsminister har gjort. Vi vil i det hele taget — og det tror jeg ogsaa Landbrugsministeren vil være enig i er rimeligt og naturligt — underkaste de Beregninger, der er stillet op, en nøje Prøvelse for at undersøge, om man er kommet til det rigtige Resultat.

Og naar man saa er kommet til det rigtige Resultat — jeg siger altsaa ikke, at den højtærede Landbrugsminister ikke er kommet til det, thi det tør jeg paa nærværende Tidspunkt ikke udtale mig om —, men naar man er kommet til de Priser, som vi mener det rimeligt at medvirke til at Landmanden faar for sine Varer, saa bliver jo Spørgsmaalet — og det er man for saa vidt kommet meget nemt over i de foreliggende Lovforslag —, ad hvilke Veje og med hvilke Midler man skal skaffe Dækning for de Priser, Landmanden skal have. Og dér kan jeg jo godt gaa ud fra de Beregninger, den højtærede Landbrugsminister har stillet op, idet jeg dog vil gøre den Bemærkning, at efter Landbrugsministerens Forslag deler Dækningen sig i den Dækning, der skal skaffes til den indenlandske Pris, og den Dækning, der skal skaffes som Følge af et eller andet Tilskud til Eksporten. Men hvad enten det Beløb, som skal skaffes, skal bruges til Dækning af det ene eller det andet — og jeg tror, det er uden Interesse at føre en Diskussion om, hvorvidt det er et Tilskud

til Landbruget; jeg betragter ikke det Beløb, der skal anvendes til Nedsættelse af Priserne paa Hjemmemarkedet, som et Tilskud til Landbruget, naturligvis —, vil det være nødvendigt for den højtærede Regering, om ikke helt at faa Dækningslovene vedtaget, saa at give klar Besked om, ad hvilke Veje Dækningen skal skaffes.

Den højtærede Statsminister udtalte for nylig, at det kunde ikke nytte at fortsætte med den „Lad rulle-Politik“, som var blevet ført her i Landet lige siden Befrielsen. Det er jeg fuldstændig enig med den højtærede Statsminister i, og jeg vil gerne videre sige — hvad jeg aldrig undlader at sige, heller ikke ude i Landet —, at vi har alle her i Rigsdagen, praktisk talt alle, et Medansvar for Statsfinansernes Stilling, men den højtærede Regering har — det er jo en Regerings Prærogativ, det er derfor, den er Regering — naturligvis et ganske særligt Ansvar, og naar derfor den højtærede Statsminister for nogle Dage siden sagde, at nu kan man ikke fortsætte „Lad rulle-Politikken“, maa jeg vel have Lov at tilføje, at da man ikke ved noget bestemt om, hvorvidt der er Balance paa Statsfinanserne, saa maa det vel være Meningen, idet jeg gaar ud fra Regeringens Tal 200 Mill. eller 185 Mill. Kr., at man vil skaffe Dækning for disse Millioner og vil være parat til at gennemføre det hurtigt. Og da man nu kræver af Regeringen, at den, samtidig med at den gennemfører en Ordning, som den mener er nødvendig for Landbruget, ogsaa skal anvise Dækning, vil jeg gerne sige om Det konservative Folkepartis Standpunkt med Hensyn til, hvorledes Midlerne skal skaffes til Veje for at give Landbruget de Priser, som Landbruget skal have — jeg gaar altsaa i alt dette stadig ud fra Forslaget's Priser, og der indtræder naturligvis en Ændring, i det Øjeblik man kommer til andre Priser —, at vi mener ikke, der kan være nogen som helst Tvivl om, at vi maa holde op med at give saa kolossale Tilskud, som der her er Tale om, til Nedbringelse af Hjemmemarkedspriserne, og jeg har ogsaa med Glæde lagt Mærke til, at den højtærede Undervisningsminister — maaske ogsaa andre af Regeringspartiets Ministre — er indstillet paa den Betragtning, at det i hvert Fald er urimeligt at blive staaende ved de gamle Priser. Vort principielle Standpunkt — men ingen skal jo i den nuværende Situation bore sig fast i noget absolut, for gør man det, hvor er Rigsdagen med dens Splittethed saa henne? —, som vi haaber at kunne vinde Ørenlyd for, er, at Hjemmemarkedets Priser maa svare til de Priser, som Landmanden skal have for sine Varer, til